स्माद्वाग्रूपां सोमक्रयणीमुभयतःशीर्ष्ण्यदितिरसीत्याह मन्त्रः ॥१६॥ द्वारदक्षिणदेशस्थायाः सोमक्रयण्या उदक्प्रायणं सार्थवादं विधत्ते तामुदोचोमिति ॥२२॥४॥२॥

तृतीयाध्याये सोमक्रयण्यनुगमाद्युपसदन्तः प्रयोगो निरूप्यते तत्र सोमक्रयण्या अनुक्रमणं विधत्ते सप्तेति । केवलोऽपि वृत्रिराङ्पूर्वो द्रष्टव्यः आवर्त्तितवान्भवति । परार्धे उपरिभागे भवा परार्ध्या । पदादिक्रमेण परस्तादवस्थितां गायत्र्याद्यन्तर्भावेन सर्वच्छन्दोरूपां शक्वरीं स्वाभिमुखमावर्त्तितवान्भवति (?°वर्तित° Cod.) ॥१॥ स्पृणुते हिनस्ति पदप्रदेशस्थां मृदमित्यर्थः ॥३॥ पदे समन्त्रकं होमं विधत्ते स इति ॥४॥ पदस्य परिलेखनं सार्थवादं विधत्ते अथेति ॥५॥ सप्तमपदपांसोः स्थाल्यां स्थापनं समन्त्रकं विधत्ते अथेति ॥६॥ परिलिखितप्रदेशे अपां निनयनं विधाय प्रशंसति यत्रेति ॥७॥ पदं स्थालीस्थं पदपांसुम् ॥८॥ प्रतिपराहरन्ति प्रयच्छेयुः ॥१०॥ तोत इति तोकसमानार्थः (समामार्थ्यः Cod.) रायो धनानि तोतः पुत्रः स्वीकरोत्वित्यर्थः यद्वा तोतः वत्तः वयि रायः सन्त्विति शेषः ॥११॥ त्रेधा बभ्वरुणरोहिणीरूपेण त्रिविधाम् ॥१३॥ परकीयाद्राष्ट्राद्यां रोहिणीं वशीकुरुते (वशकु° Cod.) स्वीकरोति सा वार्त्रघ्नी । श्येताक्षी कृष्णलोचना ॥१४॥ अरुणा अव्यक्तरागा ॥१५॥ अप्रवीता अगृहीतगर्भा । चण्डा (!) आवर्षिणुः (!स्रावयिष्णुः?) अचण्डा (!) तद्विपरीता । एवमुत्तरत्रापि । कूटा एकशृङ्गी काणा एकाक्षी कर्णा छिन्नकर्णा लक्षिता तप्तायःशलाकया विहिता सप्तशफा एकस्मिन्पदे एकेन शफेन हीना । उक्तदोषवर्जितत्वमेवैकरूप्यम् सम्पूर्णावयवेत्यर्थः ॥१६॥१॥३॥

प्रासङ्गिकमभिधायेदानीमध्वर्योः पात्रे पांसुप्रक्षेपणानन्तरं हस्तप्रक्षालनं विधत्ते पदमिति ॥१॥ अस्यामिति अनामिकाङ्गुल्याम् अभिनयेन प्रदर्शनम् ॥२॥ सोम उपनह्यते येन तत्सोमोपनहनं सोमबन्धनवस्त्रम् सोमपर्याणहनं शकटेन सह सोमस्य परितो बन्धनवासः उष्णीषं सोमोपनहने स्थापितस्य सोमस्य बन्धनार्थं वासः । यत्किंचिद्वासोमात्रमानयेति ब्रुवन्स्वयं यत्किंचिद्भवति लोकैरविदितप्रभासो (?°त आभासो Cod.) भवति ॥३॥ उष्णीषभाजनमुष्णीषस्थाने भवति ॥४॥ अग्रेण प्राचीनवंशस्य पुरोदेशे उपरवप्रदेशे (नुपर° Cod.) । विचिन्वन्ति साधयन्ति अनुपादेयांशमपनयन्ति । तत् तत्र क्रयप्रदेशे निहितोदकुम्भसमीपे ब्राह्मणः सोमविक्रयी निवसेत् तत्स्थानं प्रत्यभिगच्छन्ति प्राञ्चः सोमक्रयप्रदेशाभिमुखाः ॥५॥ ऋत्विग्यजमानेषु क्रयदेशं समागच्छत्सु अध्वर्युर्यजमानमेष इत्यमुं वाचयेत् । इत्येवंरूपं सोमस्तुत्यात्मकमेव वचनं मे सोमाय वा (!) अध्वर्यो ब्रूहि । छन्दोमाश्चतुर्विंशश्चतुश्चत्वारिंशाः (!) तेषां छन्दोमानां (!गानां Cod.) साम्राज्यं गच्छ स्तोमगतचतुर्विंशत्यादिसंख्यासाम्याद्गायत्र्यादयः छन्दोमाः (!) । एष क्रीयमाणः क्रयेण सम्पाद्यमानः सोम एकं वै एकं खलु प्रयोजनमभिलक्ष्य विक्रियते (!) अभिषवादिता (!दिना?) च सात्मना (!) संस्क्रियते ॥६॥ विचितः विचयनस्य शोधनस्य कर्तारः ॥७॥ ग्रसितं ग्रस्तं भुक्तमनुहाय गृहीत्वा आक्षिप्य पृथक्कृत्य परास्येत् बहिः प्रक्षिपेत् । यस्मात्सोमान्तर्गतं तृणादिकं सोमस्यान्नं तस्मात्स्वयमविवेचयन्यजमानोऽभ्यवमर्शनमेव कुर्यात् शोधनार्थं तु विचिन्वस्वेति पठेत् ॥८॥ तत् तत्र वाससि । तस्मात्सोमोन्मानाद्धेतोः मनुष्येषु मात्रा षरामवत्यङ्गुल्यादिरूपा (?षण्नव°?) इदानीं वर्ततऽइत्यर्थः । पात्रो (!) यै (!) एवात्र सोमे सा मनुष्येषु सोमस्याखिलजगत्कार-